

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 567/2017
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Костића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу 2К 22/12 од 09.03.2017. године и Кв 229/17 од 30.03.2017. године, у седници већа одржаној 29.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Костића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Крушевцу 2К 22/12 од 09.03.2017. године и Кв 229/17 од 30.03.2017. године и предмет враћа Основном суду у Крушевцу, на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу 2К 22/12 од 09.03.2017. године, окривљеном АА, према коме је решењем истог суда 2К 22/12 од 31.01.2017. године обустављен кривични поступак због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 182.250.00 динара, на име одбране од стране изабраног браниоца адвоката Милутина Костића.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв бр.229/17 од 30.03.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Костића, изјављена на решење о трошковима кривичног поступка Основног суда у Крушевцу 2К 22/12 од 09.03.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Милутин Костић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, а због повреде закона из члана

441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, побијане одлуке преиначи и поред досуђених трошкова, окривљеном досуди и накнаду трошкова до износа опредељеног захтевом - 255.000,00 динара, увећане за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева окривљеног у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка настали за састављање захтева за накнаду трошкова, није прихватио.

Наиме, Основни суд у Крушевцу је првостепеним решењем окривљеном АА досудио трошкове кривичног поступка у укупном износу од 182.250,00 динара и то на име шест одржаних главних претреса и на име три неодржана главна претреса, док је захтев браниоца за накнаду трошкова у осталом делу одбио као неоснован, а који трошкови између осталог обухватају и трошкове на име састава захтева за накнаду трошкова кривичног поступка. Наведено решење је потврђено другостепеним решењем тог суда Кв 229/17 од 30.03.2017. године.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Крушевцу је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Дакле, награда за састављање захтева за трошкове кривичног поступка није предвиђена тарифним бројем 4. став 1, већ се иста има третирати као остали поднесци у кривичном поступку, сходно ставу 2. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер суд супротно

цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није досудио награду и нужне издатке браниоцу – за састављање захтева за наканду трошкова кривичног поступка.

Стога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Крушевцу на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и донети правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић